

Sygn. akt **INs 48/15**

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: **SSR del. Marcin Borcuch**

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2015 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **J. P.**

z udziałem **E. K.**

w przedmiocie wniosku w trybie art. 111 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku

postanawia:

oddalić wniosek

UZASADNIENIE

W dniu 28 września 2015 roku J. P. złożył wniosek o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym. We wniosku żądał na podstawie art. 72 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1547 z poz. zm) wnosił o zobowiązanie E. K. Prezesa Rady Ministrów R. P. z siedzibą Kancelaria Prezesa Rady Ministrów Al. (...) w Warszawie (...)o usunięcie skutków naruszenia dóbr konstytucyjnych, osobistych, materialnych wnioskodawcy poprzez:

1. natychmiastowe ściganie i pociągnięcia do odpowiedzialności karnej struktur przestępczych działających w fundamencie państwa jakim jest Wymiar Sprawiedliwości.
2. poinformowaniu w środkach masowego przekazu ((...), Gazeta (...)) w jaki sposób niszczy się całe rodziny, wydając wyroki na przestępstwach korupcyjnych zalegalizowanych przez: W., K., K. i T. (są to osobnicy wywodzący się ze środowiska kontrolowanego przez (...) śitwę prawniczą tworzącą organizację przestępczą) (wniosek k. 3-4).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Mając na uwadze sformułowanie wniosku przez J. P. oraz okoliczność trwającej obecnie kampanii wyborczej do Sejmu i Senatu, wniosek powoda został zakwalifikowany jako złożony na podstawie art. 111 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku Kodeks wyborczy (Dz. U. 2011, nr 21 poz. 112 ze zm.). Przy czym dla prawidłowej kwalifikacji wniosku nie miała znaczenia okoliczność, że J. P. powoływał się na nieobowiązujące już przepisy ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw, skoro wniosek został złożony w trakcie kampanii wyborczej do Sejmu i Senatu.

Zgodnie z art. 111 § 1 Kodeksu wyborczego jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz.U. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.93), materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, **kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego** ma prawo wnieść do sądu okręgowego wniosek o wydanie orzeczenia: 1) zakazu rozpowszechniania takich informacji; 2) przepadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje; 3) nakazania sprostowania takich informacji; 4) nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste; 5) nakazania przeproszenia osoby,

której dobra osobiste zostały naruszone; 6) nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100 000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Z treści powyższego przepisu jednoznacznie wynika, że ustanawia on ochronę prawną w okresie kampanii wyborczej dla kandydata i pełnomocnika wyborczego zainteresowanego komitetu wyborczego przed nieprawdziwymi informacjami zawartymi w materiałach wyborczych. W takiej sytuacji legitymację czynną do wystąpienia z wnioskiem na podstawie art. 111 Kodeksu wyborczego posiadają jedynie kandydat lub pełnomocnik wyborczy komitetu wyborczego.

J. P. w swoim wniosku nawet nie podnosił okoliczności, że jest kandydatem startującym w wyborach parlamentarnych albo że jest pełnomocnikiem wyborczym komitetu wyborczego. Wnioskodawca nie przedstawił żadnych wniosków dowodowych, ani nawet twierdzeń, z których wynikałoby jego uprawnienie do wystąpienia z wnioskiem w trybie art. 111 Kodeksu wyborczego. Natomiast wobec tego, że rozpoznanie sprawy w trybie art. 111 Kodeksu wyborczego następuje w ciągu 24 godzin i nie ma możliwości uzupełnienia braków takiego wniosku, to powinien on zawierać wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy oraz wszystkie wnioski dowodowe.

Mając na uwadze powyższe Sąd doszedł do przekonania, że z treści wniosku nie wynika aby J. P. był kandydatem lub pełnomocnikiem wyborczym, a więc nie posiada on legitymacji do wystąpienia z roszczeniem w trybie wyborczym znajdującym podstawę prawną w treści art. 111 Kodeksu wyborczego.

Wedle art. 514 § 2 k.p.c. jednakże nawet w wypadkach, gdy ustawa wymaga przeprowadzenia rozprawy, sąd może, bez wzywania zainteresowanych do udziału w sprawie, oddalić wniosek na posiedzeniu niejawnym, jeżeli z treści wniosku wynika oczywisty brak uprawnienia wnioskodawcy.

W ocenie Sądu z treści wniosku złożonego przez J. P. wynika oczywisty brak uprawnienia do wystąpienia przez niego z wnioskiem w trybie art. 111 Kodeksu wyborczego. W takiej sytuacji istniała możliwość rozpoznania sprawy na posiedzeniu niejawnym. Wnioskodawca aby uniknąć oddalenia wniosku a limine powinien we wniosku wykazać istnienie swojej legitymacji czynnej (zob. A. Zieliński, [w:] Zieliński, Komentarz KPC, 2008, s. 907).

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd doszedł do przekonania, że wniosek J. P. należało oddalić na podstawie art. 514 § 2 k.p.c. w zw. z art. 111 § 1 Kodeksu wyborczego.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak wyżej.